

[Arbejds- og socialministeren.]

meget væsentlig del af stigningen henføres til udvidelsen af bestemmelsens virkeområde.

Holger Eriksen: Den højtærede minister erklærede, at invalideforsikringsretten i og for sig sorterer under arbejds- og socialministeriet, og at dens afgørelse er inappellabel. Det sidste har jeg naturligvis altid været klar over, og jeg har derfor heller ikke gjort forsøg på at få sådanne afgørelser omstødt. Men jeg går dog ud fra, at det må være ministerens pligt at påse, at invalideforsikringsretten ikke sætter sig ud over loven, hvilket det er min opfattelse at den gør. Der står ikke i noget som helst punkt i loven, at man ikke kan få nogen efterbevilling; det er overhovedet ikke nævnt. Det er en rent bureaukratisk regel, som invalideforsikringsretten har fastsat, og som går ud over, hvad loven siger. Jeg mener, det må være ministerens pligt at sørge for, at loven respekteres. Bevares, der er jo ikke noget at sige til, at man ikke vil bevilge, når ansøgerne kommer med en regning $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ år bagefter, men når man har anskaffet den pågældende protese i løbet af en uge og derefter indsender andragende om bevilling, så kommer det svar tilbage: vi giver pokker i det saglige; det interesserer os overhovedet ikke. Hvis man ikke har indsendt ansøgning i forvejen, bliver andragendet ikke taget til følge. Et sådant standpunkt findes der ikke nogen som helst lovhjemmel for. Jeg mener, det er fuldkommen uforsvarligt at handle sådan.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg sporede i det ærede medlems bemærkninger både før og nu et vist ønske om, at man skulle kunne modtage hjælp til trods for, at spørgsmålet endnu ikke var blevet behandlet af myndighederne og der endnu ikke var givet nogen bevilling fra disse. Jeg vil gerne heroverfor sige til det ærede medlem, at jeg tror, det vil være meget farligt at komme ind herpå. Vi ved jo alle, både fra kommunalråd og andre institutioner, at giver man los i det små, kan det ende i det store.

Jeg skal på den foranledning, der her er givet mig ved det ærede medlems spørgsmål og på baggrund af de synspunkter, der her er fremdraget, tage spørgsmålet op til yderligere overvejelse og, hvis der kan rettes ved

disse ting, forhandle derom med invalideforsikringsretten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Tholstrup* til ministeren for handel, industri og søfart.

Vil ministeren ophæve mælkemonopolet, for at der kan fremskaffes den fornødne mælkemængde til en rimelig pris?

Tholstrup: Motiveringen for mit spørgsmål er det velkendte, at mælkemonopolet gang på gang har vist sig ikke at være sin opgave voksen. Mælkemonopolets indehavere mener åbenbart, at ordningen begrænses til en eneret for salg af mælk, men ikke samtidig giver pligt til at forsyne borgerne. Mælkemonopolet er, bortset fra postvæsenet og statsbanerne, det første virkelige socialiseringsforsøg. De socialistiske planøkonomer med en socialistisk københavnsk borgmester i spidsen fandt ingen anden udvej for at redde deres kooperative mejeri, som ikke kunne klare sig i konkurrencen med de små selvstændige engrosmejerier, og det utrolige skete, at de ikke alene fik to konservative handelsministre til at gennemføre det, men også to konservative borgmestre i Storkøbenhavn til at støtte det, og — endnu mere utroligt — til senere, da krigen var forbi, at støtte opretholdelsen heraf, til trods for at det var påvist, at forbrugerne ingen fordel fik deraf. Den tilsyneladende billigørelse skete ved fordyrelser på andre områder såsom på fløde og ved salg til bagere, konditorer, restauratører og industrien samt gennem nedsatte ydelser af selvfølgelig service, men først og fremmest ved afskaffelse af den særlig billige mælk, som kunne købes af dem, som besparelsen spillede en rolle for. Da det nu har vist sig, at mælkemonopolet ikke kan skaffe billigere mælk, end der kan skaffes under frie erhvervsforhold, og ikke kan skaffe mælk i det hele taget til dækning af det forhåndenværende behov, er tidspunktet så ikke inde til at ophæve mælkemonopolet og genskabe den frie konkurrence?

Da vi havde fri konkurrence, manglede københavnernes aldrig mælk. Alene på Sjælland produceredes der over 3 gange så meget mælk, som der drikkes i byerne, og i hele landet 10—11 gange så meget. I dag har endnu flere besætninger bestået tuberkulinprøven. Men der er den forskel på kon-